

**2022 m. kovo 18 d. Rayonen sad Lukovit (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
baudžiamojoje byloje prieš Strafverfahren**

(Byla C-209/22)

(2022/C 213/45)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rayonen sad Lukovit (Bulgarija)

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Rayonna prokuratura Lovech, teritorialno otdelenie Lukovit

Prejudiciniai klausimai

1. Ar *faktinės aplinkybės*, kai, atliekant su narkotinių medžiagų turėjimu susijusios nusikalstamos veikos tyrimą, fiziniam asmeniui, kurį policija įtarė turint narkotinių medžiagų, buvo taikytos prievartos priemonės, t. y. atlikta asmens krata ir konfiskacija, *patenka į* Direktyvos 2013/48/ES ⁽¹⁾ dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu ir Direktyvos 2012/13/ES ⁽²⁾ dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese *taikymo sritį*?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: koks yra tokio asmens statusas pagal šias direktyvas, kai nacionalinėje teisėje nenumatytas „įtariamojo“ teisinis institutas ir jam nebuvo oficialiu pranešimu suteiktas „kaltinamojo“ statusas, taip pat ar tokiam asmeniui turi būti suteikiama teisė į informaciją ir teisė turėti advokatą?
3. Ar pagal teisėtumo principą ir draudimą savavaliauti leidžiama tokia nacionalinės teisės norma, kaip *Nakazatelno-protsesualen kodeks* (Baudžiamojo proceso kodeksas, toliau – NPK) 219 straipsnio 2 dalis, kurioje numatyta, kad kaltinamojo statusą asmeniui ikiteisminio tyrimo institucija gali suteikti taip pat surašydama dėl jo atlikto pirmo ikiteisminio tyrimo veiksmo protokolą, kai nacionalinėje teisėje nenumatytas „įtariamojo“ teisinis institutas ir teisės į gynybą pagal nacionalinės teisės aktus atsiranda tik oficialaus „kaltinamojo“ statuso suteikimo momentu, o tai vėlgi yra ikiteisminio tyrimo institucijos diskrecija, taip pat ar tokia nacionalinė procedūra daro neigiamą poveikį veiksmingam naudojimuisi teise turėti advokatą ir šios teisės esmei, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2013/48/ES 3 straipsnio 3 dalies b punktą?
4. Ar pagal praktinio Sąjungos teisės veiksmingumo principą leidžiama tokia nacionalinė praktika, kai atliekant teisminę prievartos priemonių, skirtų įrodymams rinkti, įskaitant asmens kratą ir konfiskaciją per ikiteisminį tyrimą, peržiūrą neleidžiama patikrinti, ar nebuvo padarytas pakankamai kvalifikuotas įtariamųjų ir kaltinamųjų pagrindinių teisių, garantuojamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniuose, Direktyvoje 2013/48/ES ir Direktyvoje 2012/13/ES, pažeidimas?
5. Ar pagal teisinės valstybės principą leidžiamos nacionalinės teisės nuostatos ir jurisprudencija, pagal kurias teismas neturi teisės patikrinti kaltinamojo statuso asmeniui suteikimo, kai būtent ir tik nuo šio formalaus veiksmo priklauso tai, ar fiziniam asmeniui suteikiamos teisės į gynybą, kai jam buvo taikytos prievartos priemonės ikiteisminio tyrimo tikslais?

⁽¹⁾ OL L 294, 2013, p. 1.

⁽²⁾ OL L 142, 2012, p. 1.